

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 868/2014
18.09.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.О., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Н.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 84/13 од 27.03.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 943/14 од 09.06.2014. године, у седници већа одржаној 18.09.2014. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.О., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву К 84/13 од 27.03.2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 943/14 од 09.06.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву К 84/13 од 27.03.2014. године, окривљени И.О., оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 30.08.2013. године до 10.10.2013. године, док му је применом члана 87. и члана 246. став 7. КЗ изречена мера безбедности одузимања опојне дроге „cannabis sativa“ у количини од 979,82 грама нето масе, која ће по правноснажности пресуде бити уништена.

Истом пресудом окривљени И.О. обавезан је да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 30 дана, по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 943/14 од 09.06.2014. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву преиначена је пресуда Вишег суда у Краљеву К 84/13 од 27.03.2014. године, само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд окривљеног И.О., због кривичног дела неовлашћено

држање опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од три године и шест месеци, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 30.08.2013. до 10.10.2013. године, док је жалба окривљеног одбијена као неоснована и потврђена првостепена пресуда у непреиначеном делу.

Бранилац окривљеног И.О., адвокат Н.С., поднео је против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1. у вези члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а, с`предлогом да Врховни касациони суд побијане правноснажне пресуде укине и предмет врати на поновно суђење или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерака захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног И.О. Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљеног, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.О., адвоката Н.С., је неоснован.

Неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.О., правноснажне пресуде побијају наводима да је у редовном кривичном поступку учињена повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП-а, јер је окривљени И.О. оглашен кривим за преношење супстанце „cannabis sativa“, тзв. „марихуана“, а да при томе није наведен проценат ТХЦ у њој, што је свакако морало бити урађено, с`обзиром да је Правилником о утврђивању психоактивних контролисаних супстанци прописано да се опојном дрогом сматрају супстанце које имају проценат ТХЦ већи од 0,3%, тако да у конкретном случају, по ставу одбране, нема битног елемента кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, за које је окривљени И.О., погрешном применом материјалног права, оглашен кривим.

Наводи захтева браниоца поред указивања на повреду закона из тачке 1. члана 439. ЗКП на описани начин указују и на погрешну примену закона (члан 439. тачка 2. ЗКП), али Врховни касациони суд је нашао да ни ова повреда закона није учињена у правноснажним пресудама.

Чињенични опис изреке правноснажне пресуде, а тако и опис дела за које је оптужен окривљени И.О., који је дат у диспозитиву оптужног акта, садржи сва законска обележја кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, при чему је предмет дела јасно описан као опојна дрога „марихуана“ (cannabis sativa) у наведеној количини, која се налази на списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању психоактивних контролисаних супстанци („Службени гласник РС“, број 28/2013).

Даље, из списка предмета произлази да је у првостепеном поступку извршено вештачење супстанце која је одузета од окривљеног И.О. (по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС ПУ Краљево ПС Рашка КУ 1479/13 од 29.08.2013. године). Из записника о вештачењу МУП РС УКП-Национални криминалистичко-технички центар Београд 03/4-7 број 234-2-101/13 од 02.10.2013. године произлази да је вештачењем узорка (издвојеног из достављене суве биљне материје зелене боје нето масе 979,82 грама) утврђено да исти представља материју под називом „марихуана“ састављену од осушених делова биљке *cannabis* и да садржи психоактивну супстанцу ТХЦ у масеном уделу већем од 0,3%.

Дакле, код напред наведеног, тврдње одбране изнете у захтеву за заштиту законитости су неосноване, с`обзиром да дело за које је окривљени И.О. оптужен од стране јавног тужиоца и правноснажно оглашен кривим, има сва битна обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, да је на дело које је предмет оптужбе правилно примењен закон, те доношењем побијаних правноснажних пресуда није повређен кривични закон - одредбе члана 439. тачка 1. и тачка 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**